



ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΥΠΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (ΠΟΕ)



ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 60,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 110,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 110,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 120,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,50

ΙΔΡΥΤΗΣ: Αρχμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλάκουλος

12 ΜΑΪΟΥ 2023. Επιφανίου Κύπρου, Γερμανού Κιπλάκου, Θεοδώρου Σοφίου εν Κυβερνίς

ΕΤΟΣ ΕΒ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2447

Πλησιάζει ή συμφορά

Τών οικιών υμών έμπιπταμένων υμείς άδετε

υπομονή κ. Δένδιας έχει άνοχη για το τι συνέβηκε και τι συμβαίνει!

Γράφει ο κ. Χαράλαμπος Δημούτσος, Δημοσιογράφος*

έποδοξη της «γαλάσιης παρίας». «Αυτά τα τερασσιάσματα ΔΕΝ θαυμάζω...

Το Αγιορειτικόν Αυτόδιοίκητον και το νέον Προεδρικόν Διάταγμα 22/2022

ΕΚΛΗΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Θά ψηφίσης «τό μη χείρον»;

Γράφει ο κ. Πάυλος Τρακάδος, θεολόγος

Ευρίσκουμε παραμονές τών εκλογών και τώση η απότονη...

Αν αναζητήσιν κανείς ποιος και διατι διετύπωσε εις την αρχαιότητα αυτήν την φράση...



Συνέντησις 1. Κουίντης και Πάπ. παρουσία του Πολιτικού Διοικητού του Αγ. Όρους (8.5.2023). Εκχωρούνται θεσμικά αρμοδιότητες εις εξεχωριστικόν πρόσαπον, τόν Αρχηγόν της Ελληνικής Λατινισμίας;

Ευρία είναι η σύζητησιν που εν γένει διεξάγεται ως προς τις προσπάθειες πολιτικής 'εργασιοποίησης' του Αγίου Όρους...

Το συνδύριον αυτό είχε διοργανωθεί από το Υπουργείον Εξωτερικών Υποθέσεων, την Γενική Γραμματεία Αποδομής...

Ψήφος! 2023 Βουλευτικά Έκλογαί

Όλα εις αναβρασμόν και έγρηγορσιν!!! Έκλογαί - Ψήφος εις την Εθνικήν αντιπροσωπείαν του λαού μας

Γράφει ο κ. Νικόλαος Ζαχαριάδης, Καθηγητής Θεολογίας - Συγγραφέας & Πρωτοπλάτης

Το σοβαρότερον γεγονός σε μία χώρα, όντα η έκλογη της εθνικής αντιπροσωπείας της...

Θα έχουμε σύντομα εθνικές βουλευτικές εκλογές, έχει αλλάξει κάπως το πολιτικό σκηνικό...

Τίνας να ρυθμίσει τόν χρόνο; Ποιός πρέπει να ψηφίσουν; Πώς θα διακρίνουν οι ούτοι πρέπει να ψηφίσουν; Απαντά ο ίδιος ο Θεός...

Απαντά ο ίδιος ο Χριστός και δίδει το μέτρο σε όλους εκείνους που παρουσιάζονται, εναντίον του λαού με εσώτερικ ήθικον...

ΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΑΙ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ο άποχριστιανισμός της Ευρώπης

Τού Απ. Φιλολόγου Δημητρίου, Διδάκτορος Νομικής, Διηγόρου παρ' Αρχιεπί. Ι.Β.Α. - Α.Α.Α. - Λ.Γ.Α.Β.

30ν. Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εισαγωγή

Είναι η τρίτη μεγάλη Ευρωπαϊκή χώρα που ξεχάσαμε τόν άποχριστιανισμό της...

Ευρώπη, βεβαίως, να έχη άμεσως μετά την κατοχή της υπό των ναζιστών δυνάμεων...

«Οὐαὶ ὑμῖν...»

Γράφει ο κ. Δημήτριος Σκαρτσάνης, Συνταξιούχος Καθηγητής Θεολογίας

Εάν υπήρχε μία δύσκολη περίπτωση, μία ιδανική συγκυρία να εξέλθι η ασηπτή Εικόνα 'Χρόν'...

Στην περίπτωση της απειλής εκ του κομμουνιστικού καθεστώτος μας...

Επείκειρος Ομιλία εις τήν αίθουσαν τής Π.Ο.Ε. Την Δευτέρα 15 Μαΐου 2023 και ώραν 7:00 μ.μ. εις τήν αίθουσαν τής Πανελληνίας Ορθόδοξης Ενωσης...

ΕΠΙΤΥΛΛΙΔΟΣ ᾧ ΘΡΑΚΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΠΙΣΚΙΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΘΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Τά επίτοκλμα έγγραφα τών Χιτορικών πρὸς τόν Αρχηγόν τού Γ' Ράϊχ Αδόλφον Χίτλερ. «Νέα στοιχεία διά τήν ιστορικὴν πραγμάτευσίν τούς»

1941 ἐδημοσιεύθη εἰς τήν εφημερίδα τής Θεσσαλονίκης καί τῶν ἐπισημῶν ἀνακοινωθῆναι τήν Γερμανικήν Διοίκησιν Θεσσαλονίκης...

τὸν Αγίου Όρους ὡρίσθη δύναμις 25 Γερμανίων στρατιωτῶν, ὅπως διεταχθῶσαν ὡς...

Εἰς διαδοχὴν βίντεον (ε-τηγ. Agentur, Karl Hoffke) https://... ἐμφανίζεται ἀποσπασμα τῶν ἀντιγράφων Γερμανικῆς...

τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου καί τὸς τύχους τοῦ κόσμου. Εἰς τὸ βάθος...

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΚΑΜΑΡΕΓΙΔΙΟΣ



Τὴν Ε' Κυριακὴν ἀπὸ τῆς Πάσης τῆς Σαμαρεϊτίδος εὐχὴν ἐκτάζομεν.

Θανάσιμον ἁμάρτημα ἡ ὑπερψήφισις ἀφωρισμένων καὶ ἀθῶν «ἡγετῶν», καὶ ὡς ἡ πνευματικὴ κοινωνία μετ' αὐτῶν

Τὸ κ. Δημήτριον Κατρινικόπουλον

Ἀναπληρωτὴν Καθηγητὴν Οἰκονομικῶν τῶν Πανεπιστημίων Ὑλίου...

Ἐστὶν γραφὴ πολλῶν καὶ οἱ πολιτικοὶ τῶν τελευταίων τούτων...

Περὶ τῆς καλουμένης «οἰκουμένης προσευχῆς»

Τὸ κ. Β. Χαράλαμπος, θεολόγος

Πολλοὶ λόγος γίνεται περὶ τῆς λεγόμενης «οἰκουμένης προσευχῆς»...

Ὅπως ὁμοῦ καὶ τὴν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἐστὶν ὁμοῦ καὶ...

Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς Παναγίας Προσηύχθητε...

Ἐπίσκοπος καὶ Πρεσβύτερος καὶ Μοναχικὸν Δίκαιον!

Ἰπὸ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν & Καθηγητὸν Δρ. Αλεξίου Παναγοπούλου, (Phd Δρ. Νομικῶν & Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Phd Δρ. Θεολογίας, Phd Δρ. Θεολογίας, Post Doc Διαικού, Habl., Ἀπλ.καθηγητὴν Ὑψηλοῦ, Καθηγητὴν Νομικῶν & Διαικού Φραρ. & Ακαδημαϊκῶν ΙΜΕΑ)

30ν. ΤΕΛΕΙΩΣ

Ἡ μετολίαντα ποὺ ἐξ ἐμφανισθῶν τῶν τελευταίων αἰώνων...

ΕΣΧΑΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ὑπὸ Ἀγιορειτῶν Κελλιωτῶν Πατέρων

Εὐρεῖα εἶναι ἡ συζήτηση ποὺ ἐν γένει διεξάγεται ὡς πρὸς τὶς προσπάθειες πολιτικῆς “ἐργαλειοποίησης” τοῦ Ἀγίου Ὁρους (εἰς τὸ ἐξῆς, ΑΟ), καὶ ἐνσωμάτωσής του σὲ σχεδιασμοὺς καὶ νέες πολιτικές. Ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ “3ου συνεδρίου Θρησκευτικῆς Διπλωματίας” (Ἰανουάριος 2022, ἓνα μόλις μῆνα πρὶν τὴν Ἐναρξή τοῦ πολέμου στὴν Οὐκρανία), τὸ κεντρικὸ μήνυμα ποὺ ἐπαναλαμβανόταν σταθερὰ ἦταν ὅτι: **“τὸ ΑΟ ἀποτελεῖ ἓνα πολὺ ἰσχυρὸ πόλο τῆς ἥπιας ἰσχύος (soft power)”**.

Τὸ συνέδριο αὐτὸ εἶχε διοργανωθεῖ: ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων, τὴν Γενικὴ Γραμματεία Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ καὶ Δημόσιας Διπλωματίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ Ἐθνικὸ καὶ Καποδιστριακὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (Ἐργαστήριον «Ἐκκλησία καὶ Πολιτισμὸς» Θεολογικῆς Σχολῆς). Τὸ συνέδριο ὑποστήριξαν τὸ περιοδικὸ Foreign Affairs The Hellenic Edition καὶ ἡ Αἰγέας ΑΜΚΕ (ἢ Μ.Κ.Ο. τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητῆ τοῦ ΑΟ, κ. Ἀθ. Μαρτίνου).

Ἦδη ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 2000, στὸ πεδίο μελέτης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων καὶ τῆς Διπλωματίας, πρόβαλλε ὡς πυλῶνας ἰσχύος ἡ ἐργαλειοποίηση τῆς Θρησκείας, καθὼς εἶχε θεωρηθεῖ ὅτι ἀναπλήρωνε τὴν ἐκλειψή τῆς πολιτικῆς ἰδεολογίας, ποὺ συνέβη (κατ’ αὐτὴ τὴ σχολὴ ἀνάλυσης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων) μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου. Τότε γεννήθηκε καὶ ὁ ὅρος “ἥπια δύναμη” (soft power), θέλοντας νὰ δηλώσει ἓνα **πραγματικὸ πυλῶνα**

έπιβολής ισχύος, πλήν, όχι στο πεδίο της ώμης δύναμης (βίας), που το απαρτίζουν οι στρατιωτικές δυνάμεις και τα κάθε λογής πολιτικά μέτρα έπιβολής αυτής της ισχύος, αλλά, στο πεδίο της **πειθοῦς**, όποτε και σχετίζεται άμεσότερα με την “ήπιότερη” προώθηση θέσεων, καθώς και την προπαγάνδα, με κύριο άντικείμενο— στόχο την διαμόρφωση της κοινωνικής συνείδησης πρὸς την έπιδιωκόμενη κατεύθυνση.

Στο έν λόγω συνέδριο όμως, ό συμμετέχων Ὑφυπουργὸς Προστασίας τοῦ Πολίτη, κ. Ἐλευθέριος Οίκονόμου, στήν όμιλία του «Φυσική και πνευματική ασφάλεια τοῦ Ἀγίου Ὁρους» εξαίφνης ανακοίνωσε **τις νέες πολιτικές αποφάσεις της Κυβέρνησης για μία βαθιά αναπροσαρμογή της αστυνομικής παρουσίας στο ΑΟ**, αναπτύσσοντας στήν συνέχεια τα σχετικά ζητήματα που —δήθεν— την επιβάλλουν. Οί έν λόγω αποφάσεις έλαβαν την μορφή τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 22 (εἰς τὸ ἐξῆς, ΠρΔ22) της 23ης Μαρτίου 2022, τὸ όποῖο τροποποιεῖ τὸν νόμο 4249/2014 με τίτλο: “Αναδιοργάνωση της Ἑλληνικῆς Αστυνομίας”, και έκδόθηκε στο ΦΕΚ Τεύχος Α΄62/23.03.2022.

Τῆς έκδόσεως τοῦ νέου ΦΕΚ ακολουθήσε **μία εξαιρετικά ὑποπτη έπικοινωνιακή καταιγίδα** στὸν ήλεκτρονικό και έντυπο Τύπο —ή όποία όπως άπότομα ξέσπασε, έτσι και άπότομα σταμάτησε— τοῦ τύπου: “*Παιχνίδια συμφερόντων στο Ἅγιον Ὁρος, στή σκιά τοῦ οὐκρανικοῦ πολέμου*”[1].

Στήν συντονισμένη έπικοινωνιακή προσπάθεια (που παρουσιάστηκε σέ όλα τα συστημικά Μ.Μ.Ε., πρωτίστως τα φιλικά πρὸς την Κυβέρνηση), παρουσιάστηκε μία ὅλως φανταστική και άνευ τῆς παραμικρῆς άπόδειξης σειρά “άπειλῶν” κατὰ τοῦ ΑΟ, και τοῦτο, βάσει μη κατονομασμένων πηγῶν. Ἐνεπλάκησαν και μοναχικοί κύκλοι, που “κατήγγειλαν” την ὕπαρξη αὐτῶν τῶν άπειλῶν, οί όποῖοι μετὰ την έναντίον τους γενική κατακραυγή, έσπευσαν νά δικαιολογηθοῦν και νά άρνηθοῦν τα ὕπ’ αὐτῶν καταγγελλόμενα...

Πρόσφατα, ακολουθήσε δεύτερη έπικοινωνιακή σπερμολογία, που εμφάνιζε αὐτὸν τοῦτον τὸν Ὑφυπουργὸ Προστασίας τοῦ Πολίτη, κ. Ἐλευθέριο Οίκονόμου, νά αναλαμβάνει νέος Πολιτικὸς Διοικητῆς τοῦ ΑΟ!

Καθίσταται έπομένως σαφές ότι οί συγκεκριμένες έπικοινωνιακές κινήσεις – χρονικά ένορχηστρωμένες, ούτως ώστε, ή προηγούμενη νά παραπέμπει στην έπόμενη– έπιβεβαιώνει την σοβαρότητα καί την σημασία τών έπερχόμενων έξελίξεων στο ΑΟ, στο πλαίσιο της έπιδιωκόμενης έργαλειοποίησής του...

Ένδεικτικό τών νέων προθέσεων της άναβαθμισμένης άστυνομικής παρουσίας έντός τοῦ ΑΟ, ήταν καί τὸ γεγονός ποὺ συνέβη κατὰ την κορύφωση της Μεγάλης Έβδομάδος, την Μ. Παρασκευή, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου τών Καρυῶν, ὅπου κατὰ την διάρκεια της περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἄνωθεν τών πατέρων ποὺ συμμετείχαν στην ἱερὰ πομπή, **πετοῦσε ντρόουν (drone) τῆς Ἀστυνομίας**, παρουσιάζοντας ἑλεεινὸ θέαμα άνιερης ἑκκοσμικεύσεως τῆς ἱερᾶς τελετῆς, τοῦ ὁποίου τόσο ή παρουσία ὅσο καί ὁ δαιμονιώδης θόρυβος τών ἑλίκων του, κατέστρεψε την ἱερότητά της καί τὸ κατανυκτικὸ κλίμα, κατασκανδαλίζοντας τοὺς συμμετέχοντες πατέρες. Τὸ ἴδιο συμβὰν **ἔπανελήφθη προκλητικὰ** κατὰ την πανίερο ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, ὅταν καί πάλι, ἔξωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου κατὰ την στιγμή ποὺ ψαλλόταν τὸ κοσμοχαρμόσυνο “Χριστὸς Ἀνέστη” ἀπὸ τοὺς πανηγυρίζοντες ἁγιορεῖ-τες πατέρες, ἵπτατο τὸ ἐν λόγω ντρόουν, προσθέτοντας σκάνδαλο στὸ σκάνδαλο...

Στὶς εὐλογες διαμαρτυρίες τών πατέρων, οί ἀπαντήσεις ποὺ δόθηκαν ἦσαν –οί σύμφωνες μὲ τὸ ἐπίσημο ἀφήγημα– ἀσαφεῖς ἀναφορὲς σὲ “κατασκόπους” καί “τρομοκράτες”, οί ὁποῖοι φαίνεται ὅτι εἶχαν βάλει στόχο τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου καί την ἐν αὐτῷ τελούμενη λατρεία...!

Πέραν τῆς φαιδρότητας τών ἐξηγήσεων, τὸ ὅλο γεγονός ἀποτελεῖ καθεαυτὸ κίνηση ὑψηλῆς **συμβολικῆς** ἀξίας, μίας καί συνέβη στὸ κέντρο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὡς πρώτη ἐπίδειξη τών νέων ἀρμοδιοτήτων παρακολούθησης καί καταστολῆς τών ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀστυνομικῶν δυνάμεων, ποὺ τοὺς παρέχει τὸ νέο Προεδρικὸ Διάταγμα.

Τὰ ἄνωτέρω ἔρχονται νά προστεθοῦν σὲ μία περίοδο ὅπου γίνεται κατανοητὸ τοῖς πᾶσι τῆς ποικιλίας τών κινδύνων καί τών συνθέτων

προκλήσεων που αντιμετωπίζει, και καλείται να αντιμετωπίσει στο άμεσο μέλλον, ή Όρθοδοξία. Οι επερχόμενες εξελίξεις (έπιβολή κοινού πασχαλίου, που θα προετοιμάσει την **ένωση** της Ορθοδόξου Εκκλησίας με την παπική “έκκλησία”), δυστυχώς θα επηρεάσουν τους πάντες, μηδενός εξαιρουμένου, ούτε αυτού τούτου του Αγίου Όρους. Μάλιστα, η σκανδαλώδης παρουσία σε αυτό των Ούκρανων σχισματο-αιρετικών, πρόκειται να έπιτείνει το πρόβλημα, καθώς οι τελευταίοι **άνοικτα** επικοινωνούν εκκλησιαστικά με τους Ούνιτες της Ουκρανίας, ενώ δεν αποκρύπτουν το γεγονός της επερχόμενης **ένωσης** μεταξύ τους. Άλλωστε, σε όσους παρατηρούν έκ του σύνεγγυς τὰ γεγονότα, δεν είναι άγνωστο ότι η περίπτωση της Ουκρανίας έχει έπιλεχθεί ως το κατεξοχήν πρότυπο της σχεδιαζόμενης ένωσης των εκκλησιών Ανατολής και Δύσης...

Έπομένως, το τί πορεία θα πάρει το Άγιον Όρος –και το κυριότερο– το **πώς** αυτή θα έπιβληθεί σε αυτό, δεν μπορεί να αφήσει ούδένα Άγιορείτη Μοναχό άσυγκίνητο.

Η παρούσα μελέτη άποτελεί το τελευταίο τμήμα μίας μεγαλύτερης και διεξοδικότερης (ή όποια πρόκειται σύντομα να έκδοθεί σε έντυπη μορφή), που άσχολείται με τις συνολικές έπιπλοκές που έπιφέρουν οι, βάσει του νέου Προεδρικού Διατάγματος, διευρυμένες άστυνομικές άρμοδιότητες, στο Άγιορειτικό Αυτόδιοίκητο, στα γενικότερα πλαίσια λειτουργίας του Αυτόδιοικήτου έν σχέσει προς το Έλληνικό Σύνταγμα.

Πρὶν όμως έξετασθούν οι σχετικές παράμετροι που συνθέτουν το όλον πρόβλημα των νέων άστυνομικών ρυθμίσεων, πρώτα θα παρουσιασθεί ή συμπεριληπτική άποτύπωση των διαπιστώσεων ως προς το ζήτημα της σχέσης του Άγιορειτικού Αυτόδιοικήτου προς την Έλληνική Συνταγματική Τάξη, βάσει των όποιων άποδεικνύεται ή άπόλυτη ιδιαιτερότητα του συγκεκριμένου αυτόδιοικήτου, όλως διάφορου προς κάθε άλλη ύφιστάμενη νομική έννοια “αυτόδιοικήτου”. Οι έν λόγω διαπιστώσεις έχουν αναλυθεί διεξοδικώς στην προαναφερθείσα –διεξοδικότερη– μελέτη, και οι όποιες αναλύονται σ’ αυτήν στίς ακόλουθες ένότητες: αυτόδιοίκητα Νομικά Πρόσωπα και ΑΟ, ή ίσχύς των θεμελιωδών συνταγματικών δικαιωμάτων στο

ΑΟ, ΚΧΑΟ καὶ ἀπαγόρευσις εἰσόδου γυναικῶν στὸ ΑΟ, *Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους* (εἰς τὸ ἐξῆς, ΚΧΑΟ) καὶ ἡ συνταγματικὴ ὑποχρέωσις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως στὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, ΚΧΑΟ καὶ ὁ συνταγματικὸς ὁρισμὸς τῆς ὑποχρεώσεως στράτευσης, ΚΧΑΟ καὶ τὸ συνταγματικὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ ἐκλέγειν, ΚΧΑΟ καὶ τὸ συνταγματικὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, ΚΧΑΟ καὶ ἡ συνταγματικὴ προστασία τοῦ ἀκωλύτου τῆς μετακινήσεως ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ΚΧΑΟ καὶ ἡ νομοθεσία περὶ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ΚΧΑΟ καὶ τὸ νομικὸ καθεστῶς τῶν ἐπιτάξεων, ΚΧΑΟ καὶ τὸ συνταγματικὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ΚΧΑΟ καὶ οἱ ἐν γένει οἰκονομικὲς σχέσεις, ΚΧΑΟ καὶ ἡ Νομοθετικὴ καὶ Δικαστικὴ Ἐξουσία ἐν Ἀγίῳ Ὁρει.

Οἱ νομικὲς συνέπειες τοῦ διαφορισμοῦ μεταξὺ ἀγιορειτικοῦ, καὶ πάσης ἄλλης φύσεως αὐτοδιοικήτου, ἐξηγοῦν τὸ γιὰτί **δὲν** ἰσχύουν θεμελιώδεις ἐπιταγὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος στὸ ἔδαφος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ καθιστοῦν ἐπομένως ἀπολύτως προβληματικὲς καὶ καταδικαστέες τὶς νέες ρυθμίσεις ποὺ ἐπιτάσσει τὸ νέο Προεδρικὸ Διάταγμα περὶ τοῦ εὗρους τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀστυνομικῆς παρουσίας.

Συνοπτικὴ παρουσίασις τῶν ἰδιαιτεροτήτων

τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Αὐτοδιοικήτου

Ἡ ἔννοια τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας καὶ ἡ ἐξαρτώμενη ἀπ’ αὐτὴ ἔννοια τῆς ἐδαφικότητος, συνεπικουρεῖται— συναρτᾶται— συνθεωρεῖται, κυρίως ὅμως προϋποτίθεται ἀπὸ αὐτὲς τῶν, “ἐθνικοῦ— δημοσίου συμφέροντος” (ἄρθρα 4, 17, 24, 28, 33, 36, 106 τοῦ Συντάγματος) καὶ “δημοσίας—κοινῆς ὠφελείας” (ἄρθρα 17, 24, 106, 109, 117 τοῦ Συντάγματος). Κρίσιμης σημασίας ὅμως πόροι, ὑποδομές, σκοποὶ κλπ, ποὺ συνδέονται μὲ τὶς ἔννοιες τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς κοινῆς ὠφελείας, καὶ ποὺ ἀναφέρονται στὰ προαναφερθέντα συνταγματικὰ ἄρθρα, εἴτε δὲν ὑφίστανται, εἴτε οἱ κρατικὲς ἐξουσίαι ποὺ συνδέονται μὲ αὐτά, δὲν δύνανται νὰ ἀσκηθοῦν στὸ ΑΟ, βάσει τῶν κανονιστικῶν περιορισμῶν ποὺ θέτει τὸ ἐσωτερικὸ ἀγιορειτικὸ δίκαιο (δηλ. ὁ ΚΧΑΟ), κάτι ποὺ ἀναδεικνύει καὶ τὴν “ἀντισυνταγματικότητα” τῶν διατάξεών του. Δεδομένου ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ ΚΧΑΟ ἀναγνωρίζεται βάσει τῶν

άρθρων 5 παρ. 2 καὶ 28 τοῦ Συντάγματος, καὶ καθὼς ἀποτελεῖ βασικὴ συνταγματικὴ ἀρχὴ ὅτι οἱ διεθνεῖς συμβάσεις ποὺ ἔχουν ὑπογραφεῖ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος (εἰς τὸ ἐξῆς, ΕΚ) ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐλληνικοῦ δικαίου καὶ ὑπερ-ισχύουν κάθε ἄλλης ἀντίθετης διατάξεως νόμου, οἱ ὁποῖες ἐν προκειμένῳ ἀναγνωρίζουν τὸ ἀρχαῖο προνομιακὸ Καθεστῶς τοῦ ΑΟ, εἶναι ἐπόμενο, βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνότητος τοῦ Συντάγματος, ὅτι οἱ τυχού-σες ἀντινομίες μεταξὺ συνταγματικῶν διατάξεων, αὐτὲς νὰ ἐπιλύονται, ὅπως ἀκριβῶς καὶ στὸ κοινὸ δίκαιο, στὴν βάση τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπεροχῆς τῆς εἰδικῆς διατάξεως ἐναντὶ τῆς γενικῆς καὶ τῆς μεταγενέστερης ἐναντὶ τῆς προγενέστερης. Συνεπῶς, ὁ ΚΧΑΟ ὑπερισχύει τόσο τῶν συνταγματικῶν διατάξεων ποὺ εἶναι ἀντίθετες πρὸς τὶς δικές του, ὅσο καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς νόμους, ὀργανικοὺς ἢ μὴ. Συνοπτικὰ ἐπομένως ἰσχύει ὅτι:

1. Ἡ συλλογικὴ διοίκηση τοῦ ΑΟ, ἡ Ἱερὰ Κοινότης ὅπως καὶ οἱ διοικήσεις τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἀποτελοῦν ὄργανα θεμελιωμένα στὸ ἀρχαῖο **προνομιακὸ** καθεστῶς τοῦ ΑΟ, τὸ ὁποῖο διαμορφώνει μία μὴ συνήθη, «προνομιακὴ» (δηλαδὴ εἰδικοῦ χαρακτῆρα καὶ τύπου) αὐτοδιοίκηση, ἡ ὁποία **ἀναγνωρίστηκε** (ἄρθρα 5 παρ. 2 καὶ 28 τοῦ Συντάγματος) καὶ δὲν **διαπλάσθηκε** διὰ τοῦ ἀρθρου 105 τοῦ Συντάγματος (κάτι ποὺ ἀποτυπώνεται στὴν σχέση τοῦ ΕΚ πρὸς τὸ ΑΟ, ποὺ διεκπεραιώνεται μέσω τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ ὄχι τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν).

2. Οὔτε ἡ συλλογικὴ οὔτε ἡ καθ' ἑκάστον διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ ΑΟ (Ἱερὰ Κοινότης καὶ Ἱερὲς Μονές) δὲν ἀποτελεῖ Νομικὸ Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου ἢ κάποιο ἄλλου εἶδους Νομικὸ Πρόσωπο. Ἐπίσης, τὸ ΑΟ παρότι ἀποτελεῖ ἔδαφος ἐνταγμένο στὸ ΕΚ, ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς αὐτοδιοίκησης περιοχῆς, οἱ διοικητικὲς του ἀρχὲς δὲν ἀποτελοῦν μέρος τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης πρώτου ἢ δευτέρου βαθμοῦ, ὅπως ἰσχύει **ὑποχρεωτικὰ** γιὰ τὸ σύνολο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικράτειας.

3. Ὁ ΚΧΑΟ ἐπιτάσσει, ὡς ἀρμόδιο ὄργανο ἐποπτείας ἐπὶ τῆς καλῆς τηρήσεώς του, τὴν Ἱερὰ Κοινότητα (εἰς τὸ ἐξῆς, ΙΚ). Ἡ δὲ ἐποπτεία ποὺ ἀσκεῖ ὁ Πολιτικὸς Διοικητὴς τοῦ ΑΟ δὲν ἀφορᾷ τὸν διοικητικὸ ἔλεγχο καὶ ἐπιτήρηση

ἐπὶ τῶν ἀγιορειτικῶν ὀργάνων διοίκησης κατὰ τὴν ἐξάσκηση τῶν τριῶν ἐξουσιῶν τους: ἐκτελεστικῆς, νομοθετικῆς, δικαστικῆς.

4. Τὸ ΕΚ, καθὼς δὲν ἀσκεῖ διοικητικὴ ἢ κάποιου ἄλλου εἴδους ἐποπτεία ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν θεσμῶν τοῦ ΑΟ, συνεπάγεται ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλει πειθαρχικὸ ἔλεγχο καὶ συνεπῶς ποινὲς σὲ αὐτούς, σὲ περίπτωση παραπτώματος (κάτι ποὺ ἀποτυπώνεται στὴν δικαιολογημένα παντελῆ ἀπουσία νομοθετικῶν κανόνων ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν σὲ ἀγιορειτικὰ ὄργανα, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν ΚΧΑΟ ποὺ μεριμνᾷ λεπτομερῶς γιὰ τὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο καὶ τὴν ἐπιβολὴ ποινῶν πρὸς τὰ παραβατικὰ μέλη τῶν ἀγιορειτικῶν ὀργάνων διοίκησης).

5. Θεμελιώδη ἀμυντικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά δικαιώματα καθὼς καὶ ὑποχρεώσεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα (πχ τῆς ἐλευθερίας ἀνάπτυξης τῆς προσωπικότητας, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔκφρασης, τῆς στράτευσης, τῆς ἐλευθερίας μετακίνησης, τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης, τῆς ἰδιοκτησίας, τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι κλπ) **δὲν** ἰσχύουν στὸ ἔδαφος τοῦ ΑΟ, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἢ μὴ ἐφαρμογὴ τους δὲν ἐπιφέρει ἔννομες συνέπειες.

6. Ἐξ ὧσων ἤδη ἀναφέρθηκαν, συνεπάγεται ὅτι ἐπιπλέον τῆς μὴ ἐφαρμογῆς θεμελιωδῶν συνταγματικῶν διατάξεων στὸ ΑΟ, πεδίο ἐφαρμογῆς δὲν ἔχουν καὶ τμήματα τοῦ Δημοσίου Δικαίου, ὡς πρὸς τὰ ὄργανα διοίκησης τοῦ ΑΟ καὶ κατ' ἐπέκτασιν συνολικὰ στὸ ἔδαφος τοῦ ΑΟ, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι: τὸ Διοικητικὸ Δίκαιο, Δικονομικὸ Δίκαιο, Ἑκκλησιαστικὸ Δίκαιο καὶ τὸ Φορολογικὸ Δίκαιο. Ὅμοίως καὶ τὸ Ἰδιωτικὸ Δίκαιο δὲν ἔχει πεδίο ἐφαρμογῆς στὸ ΑΟ• συγκεκριμένα, δὲν ἰσχύει τὸ Ἀστικὸ Δίκαιο (Ἐνοχικὸ Δίκαιο, Ἐμπράγματο Δίκαιο, Οἰκογενειακὸ Δίκαιο, Κληρονομικὸ Δίκαιο), τὸ Ἐμπορικὸ Δίκαιο (πχ Δίκαιο ἀξιογράφων, Πτωχευτικὸ Δίκαιο, Ναυτικὸ Δίκαιο, Ἀσφαλιστικὸ Δίκαιο) καθὼς καὶ τὸ Ἑργατικὸ Δίκαιο.

7. Τέλος, ἓνα ἐπιπλέον συμπέρασμα –κρίσιμης σημασίας– ποὺ συνάγεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι στὸ ΑΟ οἱ ἀγιορεῖτες Μοναχοὶ δὲν ὑπόκεινται σὲ θεμελιώδη συνταγματικὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις (πχ. στράτευσης,

ιδιοκτησίας, ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τοῦ ἀκωλύτως εἰσέρχεσθε καὶ ἐξέρχεσθε τοῦ ἐδάφους τοῦ ΑΟ, κλπ), τὰ ὅποια ὅμως ἰσχύουν **ὕποχρεωτικὰ καὶ καθολικὰ** γιὰ ὅλη τὴν Ἐπικράτεια, εἶναι ὅτι ἀποκαλύπτεται ὁ διαφορισμὸς τῆς νομικῆς ἔννοιας τῆς “ἐπικράτειας” ἀπὸ αὐτὴν τοῦ “ἐθνικοῦ ἐδάφους”. Αὐτὸ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, στὴν ἰδιαίτερη περίπτωση τοῦ ΑΟ, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐδαφικότητος –ποὺ συνδέεται μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἐπικράτειας– νὰ ὑπόκειται σὲ περιορισμούς, ὅποτε συνακόλουθα, στὸ νομικὸ εὖρος τῆς Ἐπικράτειας –ποὺ χαρακτηρίζεται ὡς τὸ κυριαρχικὸ δικαίωμα τοῦ Κράτους νὰ ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία του καὶ νὰ ἐπιβάλλει **ὕποχρεωτικὰ καὶ καθολικὰ** τὴν ἔννομη τάξη του– νὰ μὴ περιλαμβάνεται τὸ ΑΟ, καὶ τοῦτο διότι τὸ ΑΟ **οἰκειοθελῶς** συνεδέθη μὲ τὸ ΕΚ, τοῦ ὁποῦ ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητο τμήμα, ὅμως, ἡ σύνδεση αὐτὴ ἔγινε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιορισμῶν ποὺ θέτουν οἱ διεθνεῖς συνθήκες ποὺ ἀναφέρθηκαν ἀνωτέρω. Ἀποκαλύπτεται ἐπομένως καὶ ὁ βαθύτερος λόγος ποὺ μὲ τὴν δέουσα προσοχὴ ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης, στὸ ἄρθρο 105 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, χρησιμοποίησε γιὰ τὸ ΑΟ τὴν διατύπωση “αὐτοδιοίκητο **τμήμα** τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους” καὶ ὄχι “τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας”, καθὼς ἡ ἔννοια “ἐπικράτεια” συνδέεται μὲ τὸ κυριαρχικὸ δικαίωμα τοῦ Κράτους νὰ ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία του καὶ νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἔννομη τάξη του.

Ἐν κατακλείδι, ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν συνταγματικῶν καὶ τῶν λοιπῶν δικαιοκῶν κανόνων στὸ ΑΟ, ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ ΚΧΑΟ ἀποτελεῖ **οὐσιαστικὸ σύνταγμα** τοῦ ΑΟ, ποὺ σκοπὸ ἔχει τὴν προστασία τῆς φυσιογνωμίας καὶ τὴν διατήρηση τοῦ ἀρχικοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ συνεπῆ ἔκφραση τοῦ ἀρχαίου Ἀνατολικοῦ Μοναχισμοῦ. Ἡ πραγματικότητα αὐτὴ συνοψίζεται στὴν διάταξη τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ΚΧΑΟ, ὅπου ρητὰ ἀπαγορεύεται –ὡς πρὸς τὰ ἱερὰ Σκηνώματα τοῦ ΑΟ– ἡ οἰαδήποτε “κοσμικὴ” μετατροπὴ τους:

Οὐδέποτε οὐδὲν τῷ ἐν τῷ Ἄθῳ Ἱερῶν Σκηνωμάτων δύναται νὰ ἐκτραπῇ τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ καὶ μετασχηματισθῇ ταῖς κοσμικαῖς χρεαῖς.

Ἅγιον Ὅρος καὶ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία

Οἱ διαπιστώσεις ποὺ προηγήθηκαν, παρουσίασαν τὸ πῶς τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τοῦ ἀγιορειτικοῦ αὐτοδιοικήτου, ὅπως αὐτὰ ἀποτυπώνονται στὸν ΚΧΑΟ, συνεπάγονται συγκεκριμένους περιορισμούς καὶ συνέπειες στὴν ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων δικαίου τῆς ἐλληνικῆς ἔννομης τάξης στὸ ΑΟ. Ἐντὸς ὅμως τοῦ ἰδιαίτερου αὐτοῦ νομικοῦ πλαισίου ποὺ διαμορφώνουν οἱ συνέπειες αὐτές, λειτουργεῖ καὶ ἡ παρουσία τῆς Ἀστυνομίας στὸ ΑΟ. Αὐτὸ ποὺ πρέπει ἐπομένως ἐξ ἀρχῆς νὰ διευκρινισθεῖ εἶναι τὸ ποιὲς εἶναι οἱ ἀρμοδιότητες τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων στὸ ΑΟ, θεωρούμενες ἀπὸ πλευρᾶς ἀγιορειτικοῦ αὐτοδιοικήτου, ὅπως αὐτὲς καθορίζονται στὸν ΚΧΑΟ (καὶ τὶς συν-οδὲς αὐτοῦ Κανονιστικὲς Διατάξεις) καθὼς καὶ τὸ ΝΔ τοῦ 1926.

Συγκεκριμένα, τὸ ἄρθρο 4 τοῦ ΝΔ τοῦ 1926 καθορίζει ὡς κύριο σκοπὸ τῆς ἀστυνομικῆς παρουσίας στὸ ΑΟ, τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν: “Ὁ Διοικητὴς ἐντέλλεται τὰ πρὸς ὑπ’ αὐτὸν ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ τῶν Μοναχικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ἐπιστάτου”. Στὸ δὲ ἄρθρο 5 τοῦ ΝΔ τοῦ 1926, ρητῶς ὀρίζεται ἡ σχέση τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει παρουσίας τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, μὲ τὸν Πολιτικὸ Διοικητὴ (εἰς τὴν ἐξῆς, ΠΔ) τοῦ ΑΟ, στὸν ὁποῖο ἀναφέρεται διοικητικά: “Ὁ Διοικητὴς ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους μὲν διαταγὰς αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ προσωπικόν τῆς Διοικήσεως”. Συμπληρωματικὰ ὅσο καὶ διευκρινιστικὰ, στὰ ἄρθρα 8, 37, 64, 76, 177 τοῦ ΚΧΑΟ, περιγράφονται οἱ περιπτώσεις ὅπου παρέχεται ἡ **συνδρομὴ** τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως στὶς ἐκτελεστὲς ἀποφάσεις τῶν ἀγιορειτικῶν Ἀρχῶν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ΠΔ.

Καθίσταται ἐπομένως ἀπολύτως σαφὲς ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ παρουσία στὸ ΑΟ φέρει εἰδικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ διακρίνεται ἀπολύτως αὐτῆς τῆς λοιπῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐνῶ οἱ ἀρμοδιότητές της καθορίζονται ἀποκλειστικὰ ὑπὸ τοῦ ΝΔ τοῦ 1926, ἐντὸς τῶν ὁρίων ποὺ ὀρίζει ὁ ΚΧΑΟ. Ἡ πλέον σημαντικὴ πτυχὴ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρμοδιοτήτων στὸ ΑΟ, ὅπως ἀποτυπώνεται στὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τοῦ ΚΧΑΟ, εἶναι ὅτι οὐδεμία αὐτεπάγγελτὴ ἐνέργεια δύναται νὰ ἐκκινηθεῖ μονομερῶς ὑπὸ ἀστυνομικῶν

ὀργάνων, κάτι ποὺ ἰσχύει ἐξίσου καὶ γιὰ τὸν ἄμεσο προϊστάμενο αὐτῆς, τὸν ΠΔ, παρὰ μόνον κατόπιν ἐντολῆς ἐκ τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῆς ΙΚ ἢ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας.

Ἐπιπροσθέτως, στὸ ἄρθρο 37 τοῦ ΚΧΑΟ, καθίσταται σαφὴς ἡ κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας, ἀστυνομικὴ λειτουργία τῶν ὀργάνων αὐτῆς, τῶν σεῖμένιδων, σὲ ζητήματα ἐπιτήρησης τῆς τάξης καὶ τῆς μοναχικῆς κοσμιότητος στὶς Καρυές. Κατὰ τὸ ἄρθρο, ἡ Ἀστυνομία ἐπεμβαίνει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον σὲ περιπτώσεις ἀνάγκης, ὅποτε τῆς ζητᾶται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας, ἡ **συνδρομή**.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι, συμφώνως πρὸς τὴν ἀγιορειτικὴ ἔννομη τάξη, τὴν ὀρίζουσα τὴν πληρότητα τῶν ἐξουσιῶν τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν (νομοθετικῆς, ἐκτελεστικῆς καὶ δικαστικῆς), ἡ Ἑκτακτος Εἰκοσαμελὴς Σύν-αξις τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν, τὸν Αὐγούστο τοῦ 1933 συνέταξε Κανονιστικὴ Διάταξη, ὑπὸ τὸν τίτλο, Περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος (Α΄ Συνεδρία τῆς Συνόδου ΙΔ΄/ 22.8.1933) ποὺ περιεῖχε 12 ἄρθρα, ὅπου διέτασσε τὴν ἐπανάδρυση τοῦ ἐνόπλου Ἀγιορειτικοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, πρὸς ἀποκατάσταση τῆς πληρότητας τῆς ἀγιορειτικῆς ἐξουσίας[2]. Πλὴν, τὸ ΕΚ (διὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν) παρανόμως καὶ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, δὲν ἐπικύρωσε τὴν ΚΔ, ἀφήνοντας **μόνη** ἔνοπλη δύναμη διαφύλαξης τῆς τάξης, τὴν Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία (εἰς τὸ ἐξῆς ΕΑ), ἀποδεικνύοντας τὴν πάγια **καχυποψία** του ἔναντι τοῦ ΑΟ. Στὴν εἰσέτι **ἐκκρεμοῦσα** πρὸς ἐπικύρωσιν, Κανονιστικὴ Διάταξη, ὑπενθυμιζόταν στὸ 1ης ἄρθρο, ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ὅτι “Αἱ ἀπὸ **ἀμνημονεύτων χρόνων ὑφιστάμεναι** ἐν Ἀγίῳ Ὄρει **τοπικαὶ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί**, ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς Σεῖμένιδες καὶ τοὺς Σερδάριδες”, ἐνῶ καθορίζονταν τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων τῆς ὑπὸ ἐπανάδρυσιν ἀγιορειτικῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως (ἄρθρα 2–4), προβλεπόταν νὰ εἶναι ἔνοπλος, φέρουσα τὸν αὐτὸ ὅπλισμὸ τῆς κρατικῆς ἀστυνομίας (ἄρθρα 5–7), ἐνῶ τέλος, ρυθμίζονταν ζητήματα πειθαρχίας τῶν μελῶν της (ἄρθρα 10 καὶ 11). Ἡ δὲ σημασία τῆς ἐν λόγω, **ἐκκρεμοῦς πρὸς ἐπικύρωσιν**, Κανονιστικῆς

Διατάξεως, ἔγκειται στὴν περιγραφὴ τοῦ εὗρους τῶν ἀρμοδιοτήτων τόσο τῆς ἀγιορειτικῆς ὅσο καὶ τῆς κρατικῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Τὸ εὖρος τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς κρατικῆς Ἀστυνομικῆς παρουσίας στὸ ΑΟ, κινεῖται πάντα στὰ πλαίσια ποὺ ὀρίζουν οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν δεδομένων περιορισμῶν καὶ ἀπαγορεύσεων ποὺ εἰσαγάγουν ὁ ΚΧΑΟ καὶ οἱ Κανονιστικὲς Διατάξεις στὰ ἀμυντικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά συνταγματικά δικαιώματα, ὅποτε καὶ καθίσταται σαφὴς ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τμημάτων τοῦ Δικαίου (βλ. ἐνότητα 3.15 παρ. 5). Ὡς ἐκ τούτου, καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρο 7 τοῦ ΝΔ, τὸ ὁποῖο ὀρίζει ὅτι τὰ –πλὴν πταισμάτων– ἀδικήματα τοῦ “Κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου” ἔχουν ὡς ἀρμόδια τὰ “ἐν Θεσσαλονίκῃ Ποινικὰ Δικαστήρια”, τὰ τμήματα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα ποὺ ἔχουν ἐφαρμογὴ στὸ ΑΟ εἶναι τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς Δημοσίας Τάξεως, τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς, τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος, τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τέλος τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς περιουσίας, πάντα ὑπὸ τὴν αἴρεσιν, ὅτι ὀφείλουν νὰ προσαρμόζονται στὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ εἰσαγάγουν οἱ διατάξεις τοῦ ΚΧΑΟ.

ἹΑγιον Ὅρος καὶ ἡ ἀντισυνταγματικότης

τῶν διατάξεων περὶ τῆς κρατικῆς
ἀστυνομικῆς παρουσίας εἰς αὐτό

Ἐξ ὅσων ἤδη παρουσιάστηκαν, ἔχει καταδειχθεῖ ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἐν Ἀγίῳ Ὅρει (ποὺ λαμβάνει προσωπικὸ ἐκ τῆς ΕΑ), ὑπακούει στοὺς περιορισμοὺς ποὺ θέτει ὁ ΚΧΑΟ, ποὺ ἐπικυρώνεται διὰ τοῦ ΝΔ τοῦ 1926, καὶ ἀποτυπώνονται συνταγματικὰ στὸ ἄρθρο 105 τοῦ Συντάγματος, στὸ ὁποῖο ἀναγνωρίζεται ὁ ΚΧΑΟ ὡς “Ὁ λεπτομερὴς καθορισμὸς τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τους”.

Καθὼς τὸ ΕΚ κατανοεῖ τὴν καθόλου ἀστυνομικὴ παρουσία στὸ ΑΟ, ὡς τὴν **ἀποκλειστικὴ** παρουσία τῆς ΕΑ σὲ αὐτό, ὀφείλει νὰ ἐξετασθεῖ τὸ νομοθετικὸ πλαίσιο λειτουργίας αὐτῆς σὲ ἀναφορὰ μὲ τὸ ΑΟ. Οἱ σχετικὲς νομοθετικὲς διατάξεις περὶ τῆς ΕΑ, ἕως τὸ 2022, εἶναι: ὁ βασικὸς νόμος 4249/2014 (ΦΕΚ Α΄73/24.3.2014), “Ἀναδιοργάνωση τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Πολιτικῆς

Προστασίας, αναβάθμιση Ύπηρεσιών του Ύπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Ύπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και άλλες διατάξεις”, ο ν. 4281/2014 (ΦΕΚ Α΄160/8.8.2014), “Μέτρα στήριξης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, οργανωτικά θέματα Ύπουργείου Οικονομικών και άλλες διατάξεις”, το Προεδρικό Διάταγμα 178/2014 (ΦΕΚ Α΄281/31.12.2014, εις τὸ ἐξῆς ΠρΔ178) “Οργάνωση Ύπηρεσιών Ελληνικής Αστυνομίας”, καθώς και τὸ Προεδρικό Διάταγμα 7/2017 “Αναδιάρθρωση-αναδιοργάνωση, σύσταση και λειτουργία περιφερειακών υπηρεσιών Ελληνικής Αστυνομίας” (ΦΕΚ Α΄14/2017, εις τὸ ἐξῆς ΠρΔ7).

Ἡ κρατική αστυνομική παρουσία στὸ ΑΟ, κατὰ τὸ ἄρθρο 79 παρ. 1 τοῦ ΠρΔ7[3], **γιά πρώτη φορά μετὰ τὸ 1926** (ὅποτε διὰ τοῦ ΝΔ τοῦ 1926 καθορίζονταν οἱ ἀρμοδιότητές της καὶ τὸ καθεστὼς διοικητικῆς της ὑπαγωγῆς στὸν Πολιτικὸ Διοικητὴ τοῦ ΑΟ), συγκροτεῖται ὑπηρεσιακὰ ἀπὸ τὸ Αστυνομικὸ Τμῆμα Ἀγίου Ὁρους, στὸ ὁποῖο ὑπάγονται ἑννέα Αστυνομικοὶ Σταθμοί. Στὸ ἐν λόγω ἄρθρο καθορίζεται ὅτι τὸ Αστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ ΑΟ **ὑπάγεται διοικητικὰ** στὴν Διεύθυνση Αστυνομίας Χαλκιδικῆς. Κατὰ δὲ τὴν παράγραφο 3 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ὡς ἔδρα τῶν Αστυνομικῶν Τμημάτων τῆς Διεύθυνσης Αστυνομίας Χαλκιδικῆς ὀρίζονται **“ὁ ὁμώνυμος δῆμος”**, πλὴν τριῶν περιπτώσεων (Αστυνομικὸ Τμῆμα Ἀρναίας, Αστυνομικὸ Τμῆμα Μουδανιῶν, Τμῆμα Τροχαίας Μουδανιῶν), ὅπου ὀρίζονται ὡς ἔδρα ἡ δημοτικὴ ἐνότητα Ἀρναίας τοῦ δήμου Ἀριστοτέλη καὶ οἱ δημοτικὲς ἐνότητες Μουδανιῶν, Τρίγλιας καὶ Καλλικράτειας τοῦ δήμου Νέας Προποντίδας καὶ τοῦ Τμήματος Διαχείρισης Μετανάστευσης Χαλκιδικῆς, τοῦ ὁποῖου ἔδρα ὀρίζεται ἡ δημοτικὴ ἐνότητα Ὁρμυλίας τοῦ δήμου Πολυγύρου. Στὴν περίπτωση τοῦ ΑΟ, ὡς ἔδρα τοῦ ἀντιστοίχου Αστυνομικοῦ Τμήματος, ὀρίζεται ὁ οἰκισμὸς Καρυές.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι, **οὐδεμία σχετικὴ νομοθετικὴ ρύθμιση ὑπῆρξε** ἕως τὸ 2017, ποὺ νὰ τροποποιεῖ **τὰ ἀδύνατον νὰ τροποποιηθοῦν ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 τοῦ ΝΔ τοῦ 1926**, ἕως τὴν ἐμφάνιση τοῦ ΠρΔ7 τοῦ 2017. Γιά πρώτη φορά μετὰ τὸ 1926, ἐπιχειρεῖται ἡ διοικητικὴ ὑπαγωγή σὲ

έξωαγιορειτική διοικητική οντότητα, στην περίπτωση αυτή, στην Γενική Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας (άρθρο 36 παράγ.4 περ.δ του Πρδ178) και στην υπαγόμενη σε αυτήν, Διεύθυνση Αστυνομίας Χαλκιδικής, στην οποία πλέον υπάγεται το “Αστυνομικό Τμήμα” Καρυών. Να σημειωθεί ότι **ούτε** κατά την αναδιάρθρωση της ΕΑ που έπήλθε μετά την ένοποίηση της Έλληνικής Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων (ν. 1481/1984, ΦΕΚ Α΄ 152/8.10.1984), **ούτε** κατά την αναδιάρθρωση της ΕΑ από τον ν. 4249/2014 (και τις προσθήκες–τροποποιήσεις που επέφεραν το ΠρΔ178 και ο ν. 4281/2014), εμφανίστηκε τροποποιητική διάταξη των άρθρων 3–5 του ΝΔ του 1926, που καθορίζουν το διοικητικό καθεστώς υπαγωγής της κρατικής αστυνομικής δυνάμεως του ΑΟ, **αποκλειστικά και μόνον στον ΠΔ αυτού**.

Όμοίως, στο άρθρο 11 του ν. 4249/2014, όπου καθορίζεται η Άποστολή της ΕΑ, “με τοπική αρμοδιότητα **σε όλη την επικράτεια**, εκτός από τους χώρους αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος - Έλληνικής Άκτοφυλακής, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4150/2013 (Α΄ 102)”, όμοίως **οὐδαμῶς** γίνεται αναφορά στο ΑΟ, καθώς η έννοια “επικράτεια” στην οποία αναφέρεται το άρθρο, σχετίζεται με την διοικητική διαίρεση της ελληνικής επικράτειας κατά τον ν. 3852/2010 (“Πρόγραμμα Καλλικράτης”), ενώ το ΑΟ – όπως καταδείχθηκε ανωτέρω (βλ. ένότητα 3.2.3)– δεν αποτελεί τμήμα αυτής της διοικητικής διαίρεσης, αλλά αυτοδιοίκητο τμήμα του ΕΚ, το οποίο σχετίζεται –άλλα δεν υπάγεται– προς το Υπουργείο Έξωτερικών.

Στο πλαίσιο των ανωτέρω επισημάνσεων, η νομοθετική ρύθμιση του άρθρου 79 του ν. 4281/2017, αποτελεί **άντισυνταγματική καινοτομία** –έξ απόψεως άγιορειτικού αυτοδιοικήτου– καθώς στην συγκεκριμένη ρύθμιση προϋποτίθενται οι γενικότερες ρυθμίσεις ως προς την **συγκρότηση**, την **έδρα**, και το συνδεδεμένο με αυτή, **όριο της έδαφικής δικαιοδοσίας**, τόσο των Γενικών Περιφερειακών Αστυνομικών Διευύνσεων, όσο και των Αστυνομικών Διευύνσεων των Νομών, οι οποίες υπάγονται διοικητικά στις πρώτες (βλ. άρθρο 14 παρ. 3 και 31 παρ. 1 του ν. 4249/2014, άρθρο 36 παρ. 3 του ΠρΔ178). Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 231 του ν. 4281/2014

που τροποποιεί το άρθρο 30 παρ. 3 του ν. 4249/2014, “οι Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις συγκροτούνται από την έπιτελική τους Ύπηρεσία και τις Διευθύνσεις Αστυνομίας **Νομών** της περιφέρειάς τους. Οι Διευθύνσεις Αστυνομίας **Νομών** υπάγονται στις Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις και ασκούν μέσα στα όρια της έδαφικής τους δικαιοδοσίας το σύνολο των αστυνομικών αρμοδιοτήτων.” Επίσης, ως προς την έδρα των Περιφερειακών Αστυνομικών Διευθύνσεων, ισχύει ότι, “Η έδρα των Γενικών Περιφερειακών Αστυνομικών Διευθύνσεων **ταυτίζεται με την έδρα των αντίστοιχων διοικητικών περιφερειών**” (άρθρο 36 παρ. 3 του ΠρΔ178), ενώ για την περίπτωση των Αστυνομικών Διευθύνσεων των Νομών ισχύει ότι, “Οι Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις και οι Διευθύνσεις Αστυνομίας Νομών **έδρεύουν** όπου και οι αντίστοιχες Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις Περιφέρειας και οι Αστυνομικές Διευθύνσεις Νομών που λειτουργούσαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου” (άρθρο 231 του ν. 4281/2014 που τροποποιεί το άρθρο 30 παρ. 3 του ν. 4249/2014).

Καθίσταται σαφές έπομένως ή απόλυτη συσχέτιση των Γενικών Περιφερειακών Αστυνομικών Διευθύνσεων προς τις αντίστοιχες Περιφέρειες του ν. 3852/2010, που άποτελούν τον δεύτερο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης, όσο και των Αστυνομικών Διευθύνσεων των Νομών, προς τους αντίστοιχους Νομούς της Έλληνικής Έπικράτειας.

Μάλιστα, ή **σύνδεση** της έννοιας της Περιφέρειας με αυτήν των Γενικών Περιφερειακών Αστυνομικών Διευθύνσεων είναι τέτοιας τάξης, ώστε κατά το άρθρο 15 παρ. 1–2 του ν. 2800/2000 (ΦΕΚ Α΄ 41/29.2. 2000) ίδρυόταν σε κάθε Νομό της Χώρας, εκτός αυτών της Άττικής και Θεσσαλονίκης, “Αστυνομική Έπιτροπή Νομού” που άποτελεΐται από “1. Τον είσαγγελέα Πλημμελειοδικών της έδρας του νομού, ως πρόεδρο, έναν εκπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, που όρίζεται από αυτόν, έναν εκπρόσωπο του Νομαρχιακού Συμβουλίου, που όρίζει το έν λόγω συμβούλιο με άπόφασή του, έναν εκπρόσωπο της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων που ύποδεικνύει από τὰ μέλη της ή διοικοῦσα έπιτροπή της και

τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ τοῦ νομοῦ, ὡς μέλη. 2. Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἐπιτροπὴ Νομοῦ συγκροτεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα Περιφέρειας”. Κατόπιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρο 12 παρ. 1 τοῦ ν. 4249/2014, τροποποιεῖται ἡ ἀνωτέρω διάταξη καὶ ἀποφασίζεται ὅπως: **“Στὴν ἔδρα κάθε διοικητικῆς Περιφέρειας τῆς χώρας λειτουργεῖ Ἐπιτροπὴ Περιφερειακῆς Συνεργασίας καὶ Ἀσφάλειας (Ε.Π.Σ.Α.), ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Περιφερειάρχη, ὡς πρόεδρο, ἓνα περιφερειακὸ σύμβουλο ἀπὸ κάθε Περιφερειακὴ Ἐνότης, ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ αὐτόν, ἓναν ἐκπρόσωπο τῆς Περιφερειακῆς Ἑνώσεως Δήμων ποὺ ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸν Περιφερειακὸ Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ καὶ τὸν Περιφερειακὸ Διευθυντὴ Ἀσφάλειας, ὡς μέλη”**. Ἐνῶ κατὰ τὸ ἄρθρο 12 παρ. 2 τοῦ ν. 4249/2014: **“Οἱ Ε.Π.Σ.Α. συγκροτοῦνται μὲ κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Δημόσιας Τάξεως καὶ Προστασίας τοῦ Πολίτη”**.

Ἐξ ὧν ἤδη παρατέθηκαν καθίσταται σαφὲς ὅτι:

Οἱ Γενικὲς Περιφερειακὲς Ἀστυνομικὲς Διευθύνσεις ὅσο καὶ οἱ ὑπαγόμενες σὲ αὐτὲς Ἀστυνομικὲς Διευθύνσεις Νομῶν, συσχετίζονται μὲ τὶς Περιφέρειες καὶ τοὺς Νομοὺς τῆς Ἐπικράτειας, καὶ ἐδρεύουν στὶς ἀντίστοιχες ἑδρες αὐτῶν. Ἡ δὲ τοπικὴ ἀρμοδιότητα κάθε Γενικῆς Περιφερειακῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης **ταυτίζεται** μὲ ἐκείνη τῆς **οἰκείας** διοικητικῆς περιφέρειας.

Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τοῦ ΑΟ ὑπάγεται στὴν Διεύθυνση Ἀστυνομίας Χαλκιδικῆς, ἡ ὁποία μὲ τὴν σειρὰ τῆς ὑπάγεται στὴν Γενικὴ Περιφερειακὴ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Κεντρικῆς Μακεδονίας.

Δεδομένου ὅτι τὸ ΑΟ εἶναι αὐτοδιοίκητο τμῆμα τοῦ ΕΚ καὶ δὲν ἀποτελεῖ Νομό του, δὲν ὑπάγεται ἡ αὐτοδιοίκησή του στὸν ν. 3852/2010 περὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης καὶ δὲν ὑπάγεται διοικητικὰ σὲ κάποια Περιφέρεια τοῦ ΕΚ, **δὲν εἶναι δυνατόν** –βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ “τοπικὴ ἀρμοδιότητα κάθε Γενικῆς Περιφερειακῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης ταυτίζεται μὲ ἐκείνη τῆς οἰκείας διοικητικῆς περιφέρειας”– **νὰ ὑπάγεται τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Καρυῶν σὲ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ κατ’ ἐπέκτασιν σὲ Γενικὴ Περιφερειακὴ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, καθὼς οὐδεμία διοικητικὴ Περιφέρεια δὲν ἔχει τοπικὴ ἀρμοδιότητα σὲ αὐτό**, δεδομένου ὅτι στὸν οἰκεῖο νόμο δὲν γίνεται

κάν αναφορά στις ειδικές αρμοδιότητες της αστυνομικής δύναμης στο ΑΟ, στο πλαίσιο ισχύος των διατάξεων του ΝΔ του 1926 και του ΚΧΑΟ.

Τέλος, καθώς το ΑΟ **δεν** αποτελεί Νομό του ΕΚ, **ούτε** υπάγεται διοικητικά σε κάποια διοικητική Περιφέρεια αυτού, συνεπάγεται ότι **άπολύτως ούδεμία** αρμοδιότητα ή εξουσία επί του ΑΟ έχει, ούδεις εισαγγελέας Πλημμελειοδικών της **ἑδρας τοῦ νομοῦ**, ούδεις εκπρόσωπος Γενικοῦ Γραμματέα **Περιφέρειας**, ούδεις εκπρόσωπος **Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου**, καθώς επίσης ούδεις εκπρόσωπος της **Τοπικῆς Ἑνώσης Δήμων καὶ Κοινοτήτων**, καὶ τέλος, ούδεις Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς **νομοῦ**, (βλ. ν. 2800/2000 “Ἀστυνομικὴ Ἐπιτροπὴ Νομοῦ”), ὅπως ὁμοίως ούδεμία εξουσία ή αρμοδιότητα επί του ΑΟ έχει, ούδεις **Περιφερειάρχης**, ούδεις **περιφερειακὸς σύμβουλος** ἀπὸ κάθε **Περιφερειακὴ Ἐνότητα**, ούδεις εκπρόσωπος τῆς **Περιφερειακῆς Ἑνώσης Δήμων** καὶ τέλος ούδεις **Περιφερειακὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς** (ν. 4249/2014 “Ἐπιτροπὴ Περιφερειακῆς Συν-εργασίας καὶ Ἀσφάλειας”).

Ἅγιον Ὅρος καὶ τὸ ἀντισυνταγματικὸν

Προεδρικὸν Διάταγμα 22/2022

Τὴν δεδομένη –προβληματικὴ– κατάσταση ὡς πρὸς τὴν κρατικὴ ἀστυνομικὴ παρουσία στὸ ΑΟ, ἀλλάζει ἐπὶ τὰ χεῖρω τὸ Προεδρικὸ Διάταγμα 22/2022 (ΦΕΚ Α΄62/23.3.2022, στὸ ἐξῆς ΠρΔ22), τὸ ὁποῖο τροποποιεῖ διατάξεις τοῦ ν. 4249/2014, τοῦ ν. 4281/2014, τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 178/2014 καὶ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 7/2017.

Κεντρικὸ σημεῖο τῶν νέων ρυθμίσεων ποὺ φέρνει τὸ ΠρΔ22 (βλ. ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ ΠρΔ22, τὸ ὁποῖο τροποποιεῖ τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ ν. 4249/2014), εἶναι ἡ ὑπηρεσιακὴ ἀναβάθμιση τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀγίου Ὁρους **σὲ πλήρη Διεύθυνση**, ὑπὸ τὴν ὀνομασία “Διεύθυνση Ἀστυνόμευσης Ἀγίου Ὁρους”, στὴν ὁποία υπάγονται καὶ οἱ ὑφιστάμενοι Ἀστυνομικοὶ Σταθμοὶ τοῦ ΑΟ. Ἡ νέα Διεύθυνση, ὡς νέα **διοικητικὰ αὐτοτελὲς Ἀρχὴ στὸ ΑΟ**, υπάγεται ἀπ’ εὐθείας στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἐξαγιορευτικὴ διοικητικὴ ὄντοτητα.

Ο νομοθέτης πάντως του ΠρΔ22, αναγνωρίζει σιωπηλά την συνταγματική ιδιορρυθμία που αποτελεί το συνταγματικά αναγνωρισμένο νομικό καθεστώς του ΑΟ, κάτι που το αποτυπώνει στην ονομασία που δίνει στη νέα υπηρεσία: “Διεύθυνση **Άστυνόμευσης** Αγίου Όρους”.

Πλήν, η νέα Διεύθυνση εξομοιώνεται **πλήρως** ως προς την συγκρότηση, την αποστολή, τις υπηρεσίες και τις έν γένει αρμοδιότητες, με τις λοιπές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις, **με τις οποίες και συγκαταριθμείται** (άρθρο 2 παρ.7 του ΠρΔ22 που προσθέτει την περ. ιε’ στο άρθρο 36 παρ. 1 του ν. 4249/2014). Η νέα πραγματικότητα αποτυπώνεται στην παρ. 8 του άρθρου 2 του ΠρΔ22, το οποίο τροποποιεί την παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 4249/2014:

Οί Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις, οί Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις και ή Διεύθυνση Άστυνόμευσης Αγίου Όρους έχουν ως αποστολή την άσκηση, μέσα στα όρια της τοπικής τους δικαιοδοσίας, του συνόλου των αστυνομικών αρμοδιοτήτων, όπως αυτές καθορίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 4249/2014

Άλλωστε, η πλήρης εξομοίωση προκύπτει και από την υπαγωγή της νέας Διευθύνσεως στον ενιαίο διοικητικό μηχανισμό έλέγχου και έποπτείας, εξίσου με των λοιπών Περιφερειακών Αστυνομικών Διευθύνσεων. Ένδεικτικά, κατά το άρθρο 2 παρ. 14 του ΠρΔ22, το οποίο τροποποιεί τις περ. ε’, στ’, ζ’ και ι’ της παρ. 1 του άρθρου 46 του ΠρΔ178, όποτε οί Γενικοί Έπιθεωρητές Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος, οί όποιοι κατά την παρ.1α:

*καθοδηγοῦν, συντονίζουν, έποπτεύουν και έλέγχουν, κατά λόγο αρμοδιότητας, το έργο των περιφερειακών αστυνομικών Υπηρεσιών των τομέων **Βορείου Ελλάδος** και Νοτίου Ελλάδος, όπως οί τομείς αυτοί όρίζονται στις περιπτ. γ’ και δ’ του άρθρου 30 του Ν. 4249/2014, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με την παραγρ. 4 του άρθρου 231 του Ν. 4281/2014.*

Ο “Τομέας Βορείου Ελλάδος”, όμως, όρίζεται ως έξής κατά την τροποποίηση που επέφερε το άρθρο 231 παρ. 4 του ν.4281/2014:

Οί Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις (ΓΕ.Π.Α.Δ.) Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου, Θεσσαλίας και Βορείου Αιγαίου, οί όποίες με τη Γ.Α.Δ.Θ. συνθέτουν, ως προς τη χωροταξική τους διάταξη, τόν «Τομέα Βορείου Ελλάδος» καί έποπτεύονται, συντονίζονται καί έλέγχονται από τόν Γενικό Έπιθεωρητή Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος.

Καθίσταται έπομένως άπολύτως σαφές ότι μέσω τών τροποποιήσεων που έπιφέρει τó ΠρΔ22, τó ΑΟ **άναγνωρίζεται άντισυνταγματικώς (με όλες τις νομικές συνέπειες που κάτι τέτοιο συνεπάγεται), ως μία έκ τών Περιφερειών τής Έλληνικής Έπικρατείας, άπολέσαν τó συνταγματικά άναγνωρισμένο αύτοδιοίκητο καθεστώς του.** Αυτό σημαίνει ότι τó ΑΟ, ενώ δέν άποτελεϊ μέρος σε καμία έκφανση τής διοικητικής διαίρεσης τής Έλληνικής Έπικράτειας, πλέον **ένσωματώνεται** ως τμήμα τής ένιαίας διοικητικής διαίρεσης, άναιρώντας τήν αύτοδιοίκητη διοικητική ιδιαιτερότητα που άναγνωρίζει τó Σύνταγμα, ένεκα τής όποίας άλλωστε δέν άποτελεϊ μέρος τής λοιπής δημόσιας διοίκησης.

Καθόσον (δόλιος) σκοπός τής νέας **άντισυνταγματικής** διευθέτησης, είναι ή έξομοίωσις τής αστυνομικής δυνάμεως στο ΑΟ με αύτήν τής λοιπής Έλληνικής Έπικράτειας, προκύπτει εύλογα, ότι ή άπουσία τής οίασδήποτε άναφοράς στο άρθρο 105 τοϋ Συντάγματος, άποτέλεσε **ήθελημένη έπιλογή**[4]. Ένδεικτικά, στόν ν. 3051/2002, “Συνταγματικά κατοχυρωμένες άνεξάρτητες άρχές, τροποποίηση καί συμπλήρωση τοϋ συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα καί συναφεϊς ρυθμίσεις”, τó άρθρο 3 παρ. 2, κάνει ρητή άναφορά στο σχετικό συνταγματικό άρθρο:

Τα μέλη τών άνεξάρτητων άρχών καί οί άναπληρωτές τους, όπου προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, επιλέγονται από τη Βουλή σύμφωνα με τó άρθρο 101Α παρ. 2 τοϋ Συντάγματος καί τήν προβλεπόμενη από τόν Κανονισμό τής Βουλής διαδικασία.

Η πλήρης έξομοίωσις τής Διεύθυνσης Αστυνομείσεως τοϋ ΑΟ προς τις λοιπές Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις, έπιδεικνύεται ειδικότερα στο τρόπο που ρυθμίζονται τα γενικά όρια τών αστυνομικών

άρμοδιοτήτων τόσο στην Διεύθυνση του ΑΟ όσο και στις λοιπές Γενικές Περιφερειακές Διευθύνσεις, κατά το άρθρο 2 του ΠρΔ22 παρ. 8 και 11:

8. *Η παρ.2 του άρθρου 36 του π.δ. 178/2014 αντικαθίσταται, ως εξής:*

2. *Οι Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις, οι Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις και η Διεύθυνση Αστυνόμευσης Αγίου Όρους έχουν ως αποστολή την άσκηση, μέσα στα όρια της τοπικής τους δικαιοδοσίας, του συνόλου των αστυνομικών αρμοδιοτήτων, όπως αυτές καθορίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 4249/2014 [...]*

Στην παρ. 4 του άρθρου 36 του π.δ. 178/2014 προστίθεται περ.ιε', ως εξής:

«ιε. Η Διεύθυνση Αστυνόμευσης Αγίου Όρους έχει τοπική αρμοδιότητα εκείνη των Υπηρεσιών από τις οποίες συγκροτείται.»

Η έννοια “τοπική αρμοδιότητα” καθορίζεται ρητά, ως προς το περιεχόμενό της, από το άρθρο 11 του ν.4249/2014 και ως προς τον τομέα ευθύνης από την παρ.3 του άρθρου 36 του ΠρΔ 178/2014, τα οποία και τροποποιεί το ΠρΔ 22, εξισώνοντας την αστυνομική δύναμη του ΑΟ με τις λοιπές της Έπικράτειας· πλέον αυτή αποκτά **το σύνολο των αρμοδιοτήτων** που παρέχει ο Νόμος στις Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις, **έγκαταλείποντας οριστικά τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες όπως ορίζονται στο ΝΔ του 1926**, αλλά και το συγκεκριμένο πλαίσιο λειτουργίας που αυτό αύστηρά ορίζει.

Στο άρθρο 11 του ν. 4249/2014, όπου καθορίζονται οι αρμοδιότητες της αποστολής της ΕΑ, στην παράγραφο 1β, αναφέρεται ως έπιπλέον σκοπό της ΕΑ:

την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος και την προστασία του Κράτους και του δημοκρατικού πολιτεύματος, στο πλαίσιο της συνταγματικής τάξης, που περιλαμβάνει την άσκηση της αστυνομίας δημόσιας και κρατικής ασφάλειας

Ήδη όμως, στις προηγούμενες ενότητες καταδείχθηκε ή **μη ισχύς** στο ΑΟ, θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος, κάτι που άλλωστε συνιστά τον **προνομιακό χαρακτήρα του αγιορειτικού αυτοδιοικήτου καθεστώτος**.

Καθίσταται έπομένως σαφές ότι, ή έκταση τών άρμοδιοτήτων τής κρατικής άστυνομικής παρουσίας στο ΑΟ, **δέν δύναται** νά είναι τοῦ αὐτοῦ εὔρους μέ αυτές τής Έπικράτειας, όπου ισχύει άπαραβίαστα τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι τοῦ ΕΚ. Στήν περίπτωση τοῦ ΑΟ οἱ άστυνομικές άρμοδιότητες ορίζονται **αύστηρά καὶ μόνον** άπό τῖς οἰκείες διατάξεις τοῦ ΝΔ τοῦ 1926.

Σωρεία άρμοδιοτήτων ποῦ γιά τὸ σύνολο τής Έπικράτειας τοῦ ΕΚ ἔχουν ὑφιστάμενο λόγο ὕπαρξης, άπλῶς άδυνατοῦν νά ὑφίστανται στο ΑΟ, ὅπως π.χ. άρμοδιότητες σχετικά μέ τήν τήρηση τής τάξης στοὺς δημόσιους χώρους καὶ στίς δημόσιες συγκεντρώσεις καὶ συναθροίσεις καὶ τήν προστασία τών άτομικῶν καὶ συλλογικῶν δικαιωμάτων τών πολιτῶν κατὰ τῖς έκδηλώσεις αὐτές, τὸν ἔλεγχο τής λειτουργίας δημόσιων κέντρων, θεαμάτων καὶ καταστημάτων, τήν τήρηση τής τάξης στίς συνεδριάσεις τών δικαστηρίων καὶ τή μεταγωγή τών κρατουμένων, τὸν ἔλεγχο τής τήρησης τής τουριστικής νομοθεσίας (τὸ ΑΟ **δέν** εἶναι τουριστικό άξιοθέατο, άλλά τόπος άσκησης τοῦ Όρθόδοξου Μοναχισμοῦ), τήν άσκηση άρμοδιοτήτων δημοτικής άστυνόμευσης, τήν μέριμνα γιά τήν ἔφαρμογή τοῦ κώδικα ὀδικῆς κυκλοφορίας καὶ τών λοιπῶν διατάξεων ποῦ σχετίζονται μέ τήν κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων, τή μέριμνα γιά τήν προστασία τών ανηλίκων καὶ τήν ἔφαρμογή τών διατάξεων γιά τὰ ἥθη κλπ. Καθίσταται έπομένως πρόδηλο, ὅτι ή διάταξη τοῦ άρθρου 2 παρ. 8 τοῦ ΠρΔ22, ποῦ ὀρίζει ὡς “άποστολή τήν άσκηση, μέσα στὰ ὅρια τής τοπικῆς τους δικαιοδοσίας, **τοῦ συνόλου τών άστυνομικῶν άρμοδιοτήτων**, ὅπως αὐτές καθορίζονται μέ τῖς διατάξεις τοῦ άρθρου 11 τοῦ ν. 4249/2014”, **δέν δύναται νά ισχύει**.

Συμπληρωματικά πρὸς τὰ άνωτέρω, κατὰ τήν παράγραφο 8γ τοῦ άρθρου 11 τοῦ ΠρΔ22, ή ΕΑ δύναται νά

μπορεῖ νά συνάπτει μνημόνια συνεργασίας μέ φορεῖς καὶ ὀργανισμοὺς άλλων Έπουργείων καὶ Όργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης γιά θέματα γενικῆς άστυνόμευσης καὶ ἐξυπηρέτησης τών πολιτῶν, κοινῆς άρμοδιότητας, τὰ ὁποῖα ἐγκρίνονται μέ άπόφαση τών Έπουργῶν Έσωτερικῶν καὶ Δημόσιας Τάξης καὶ Προστασίας τοῦ Πολίτη καὶ τοῦ κατὰ περίπτωση συναρμόδιου Έπουργοῦ.

Πλήν, για την περίπτωση του ΑΟ (του οποίου οι αυτοδιοικήτες διοικητικές αρχές δεν αποτελούν ΟΤΑ), **δεν δύναται να ισχύει ή άνωτέρω διάταξη**, καθώς ούδεν ύπουργείο, πλήν του επί των Έξωτερικών, δεν έχει αρμοδιότητα επί του ΑΟ.

Σχετικά με τον νέο Διοικητή της Διεύθυνσης Αστυνόμευσης του ΑΟ, κατά το άρθρο 2 παρ. 15 του ΠρΔ22 που αντικαθιστά την παρ. 1 του άρθρου 58 του ΠρΔ178, **ορίζεται ότι αποκτά το σύνολο των αρμοδιοτήτων** που ορίζει ο νόμος και για τους λοιπούς Διευθυντές των Διευθύνσεων Αστυνομίας, οι οποίοι –ανάμεσα στα άλλα– **δύνανται να:**

έκδίδουν αστυνομικές διατάξεις που άφοροῦν ολόκληρη την περιοχή δικαιοδοσίας τους ή τμήμα αυτής.

Πλήν, ούδεμία αστυνομική διάταξη δεν δύναται να εκδώσει, τόσο ή αστυνομική δύναμις, όσο και ο –κατά το άρθρο 5 του ΝΔ του 1926– **προϊστάμενος αυτής**, Πολιτικός Διοικητής του ΑΟ. Ειδάλλως, **καταργείται** ή έξουσία των μόνων δυνάμενων να εκδίδουν αποφάσεις διοικητικών αρχών του ΑΟ, (ΙΚ, Έρα Έπιστασία, Έρες Μονές), και ούσιαστικά **έπανέρχεται σε ισχύ το άντισυνταγματικό Νομοθετικό Διάταγμα 124/1969**, της Χούντας των Συνταγματαρχών, που μόνον αυτό αποτόλμησε την **κατάλυση** της νόμιμης έξουσίας των άγιορειτικών διοικητικών όργάνων. Αυτό που έπιχειρείται παράλληλα με τον περιορισμό των έξουσιών των άγιορειτικών διοικητικών όργάνων (ούσιαστικά, κατάργηση), είναι ή **κατάλυση** μέρους των αρμοδιοτήτων του ΠΔ και ή **μεταβίβαση** αυτών στον Διοικητή της Διεύθυνσης Αστυνόμευσης του ΑΟ, **και κατ' επέκτασιν στον Αρχηγό της ΕΑ**, συμφώνως πρὸς το άρθρο 231 του ν. 4281/2014, που τροποποιεί το άρθρο 15 παρ. 4 του ν. 4281/2014:

ὁ Αρχηγὸς άσκεῖ τὴ διοίκηση τοῦ Σώματος και παράλληλα τὴν προϊσταμένη αρχή των Κεντρικῶν και Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν που συγκροτοῦν τὴν Ἑλληνική Αστυνομία.

Άς προστεθεῖ ἐδῶ ὅτι, μέσω της δημιουργίας της νέας ανεξάρτητης αστυνομικής δομής στο ΑΟ, επιτυγχάνεται ή διασύνδεση με το ὅλο ὑπάρχον

πλέγμα υπηρεσιών του κρατικού μηχανισμού, κατ' αρχάς μέσω των λοιπών Αστυνομικών Υπηρεσιών, όπως ορίζεται στο άρθρο 61 παρ. 1 του ΠρΔ178:

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Αστυνομίας ἐκπληρώνεται μέσω τῆς συντονισμένης, συνεχοῦς καὶ ἀλληλοσυμπληρωματικῆς δράσης τῶν κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν τῆς Ὑπηρεσιῶν. Πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ ὅλες οἱ Ὑπηρεσίες τοῦ Σώματος συνεργάζονται μεταξύ τους τόσο σὲ στρατηγικὸ – ἐπιτελικὸ ὅσο καὶ τακτικὸ – ἐπιχειρησιακὸ ἐπίπεδο.

Στὸ πλαίσιο τῶν συντονισμένων “ἀλληλοσυμπληρωματικῶν” δράσεων, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΑ, ὡς “προϊσταμένη ἀρχὴ” τοῦ συνόλου τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ΕΑ, κατὰ τὸ ἀρθρο 231 τοῦ ν. 4281/2014, ποὺ τροποποιεῖ τὸ ἀρθρο 35 παρ. 1 τοῦ ν. 4249/2014, δύναται νὰ διατάσσει τὴν ἐπιχειρησιακὴ δραστηριοποίηση ὁποιασδήποτε Ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος καὶ στὸ ΑΟ:

*Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Αστυνομίας ἀσκεῖ τὴ διοίκηση τοῦ Σώματος καὶ κατευθύνει, παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴ λειτουργία καὶ τὴ δράση τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Αστυνομίας στὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς τους. Στὸ πλαίσιο αὐτό, σὲ σοβαρὲς περιπτώσεις καὶ κατόπιν σχετικῆς εἰσήγησης τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Αστυνομίας, **δύναται νὰ διατάσσει τὴν ἐπιχειρησιακὴ δραστηριοποίηση ὁποιασδήποτε Ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος καὶ σὲ περιοχὲς ἐκτὸς τῆς τοπικῆς τους ἀρμοδιότητος.***

Οἱ δὲ Ὑπηρεσίες τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου, περιγράφονται στὸ ἀρθρο 231 τοῦ ν. 4281/2014 ποὺ τροποποιεῖ τὸ ἀρθρο 30 παρ. 4 τοῦ ν. 4249/2014:

*Στὶς Περιφερειακὲς Ὑπηρεσίες τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου, πρὸς τὸ σκοπὸ ἀποτελεσματικότερης ἐκπλήρωσης τῆς ἀποστολῆς τους καὶ ἀντιμετώπισης σοβαρῶν ἢ ἑκτακτῶν γεγονότων ἢ καταστάσεων δύναται, μετὰ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Αστυνομίας κατόπιν σχετικῆς εἰσήγησης τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Αστυνομίας, **νὰ συγκροτοῦνται Εἰδικὲς Ἐπιχειρησιακὲς Ὅμαδες, Αστυνομικὲς Μονάδες καὶ Κλιμάκια Ὑπηρεσιῶν, ὅπως Κινητὲς Αστυνομικὲς Μονάδες (Κ.Α.Μ.), Ὅμαδες Πρόληψης καὶ Καταστολῆς τοῦ Ἐγκλήματος (Ο.Π.Κ.Ε.), Ὅμαδες Δίκυκλης Αστυνόμευσης (ΔΙ.ΑΣ.), Ὅμαδες Ἐλέγχου καὶ Πρόληψης***

Τροχαίων Ατυχημάτων (Ο.Ε.Π.Τ.Α.), Όμάδες Είδικων Δράσεων (Ο.Ε.Δ.), Ειδικές Ομάδων Δίωξης Παράνομης Μετανάστευσης και Κλιμάκια Υπηρεσιών.

Η νέα ανεξάρτητη αστυνομική δομή θα αποτελέσει για το ΑΟ **δύναμη έκκοσμίκευσης** (που αύστηρά απαγορεύεται, βλ. άρθρο 4 του ΚΧΑΟ), καθώς στο πλαίσιο ύλοποίησης των νέων αρμοδιοτήτων της, καλείται να επιβάλλει, π.χ. την εγκατάσταση **“συστημάτων επιτήρησης”** (βλ. άρθρο 2 παρ. 6 του ΠρΔ22), καθώς –όμοίως προς τις λοιπές αστυνομικές υπηρεσίες της Έπικρατείας– καθίσταται **υπεύθυνη επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**[5]:

για τη διασφάλιση εφαρμογής των ειδικότερων κανόνων εγκατάστασης και λειτουργίας των **συστημάτων επιτήρησης** σε δημόσιους χώρους.

Πέραν, έπομένως, των ποικίλων αστυνομικών ομάδων και κλιμακίων που προβλέπεται να δραστηριοποιούνται στο ΑΟ στα πλαίσια των νέων αρμοδιοτήτων που περιβάλλεται ή νέα αστυνομική δομή (βλ. άνωτ. άρθρο 231 του ν. 4281/2014 που τροποποιεί το άρθρο 30 παρ. 4 του ν. 4249/2014), επίκειται επιπλέον ο κίνδυνος να εμφανισθούν **συστήματα επιτήρησης**, που θα αποτελέσουν την έπιτομή της κατάλυσης **του μη – κοσμικού, πνευματικού– ήσυχαστικού χαρακτήρα του**, καθόσον ή χρήση τους θα συνιστά μία de facto σκιά μόνιμης ύποψίας του ΕΚ προς τόν Άγιορειτικό Μοναχισμό (άσχετως των δικαιολογιών που θα προταθούν), και **θα λειτουργεί ως διαρκής υπενθύμιση της στοχοποίησης του άπαράβιαστα πνευματικού χαρακτήρα του Ίεροῦ Τόπου του ΑΟ**. Μία τέτοια εξέλιξη –που οῦδεις Άγιορείτης Μοναχός πρόκειται να δεχθεί– θα παριστά έναργῶς τὴν υἰοθέτηση ἐντὸς Ἀγίου Ὅρους, ἀρχῶν καὶ κριτηρίων “ἐλέγχου καὶ ἐπιτήρησης”, τὰ ὅποια ἀρμόζουν ἀποκλειστικὰ σὲ κοσμικοῦ τύπου κοινωνία, ὅπου ἡ κάθε –πιθανὴ ἢ ἀπίθανη– **ἐρμηνεία** τοῦ ὅρου “δημόσια Τάξη”, θὰ ἐπαφίεται ἀποκλειστικὰ στὶς βουλὲς ἐξωαγιορειτικῶν θεσμικῶν (ἢ μὴ) πολιτικῶν κέντρων.

Ἐν κατακλείδι, ἡ σωρεία “ἀρμοδιοτήτων” που προβλέπεται νὰ ἀναληφθοῦν ἀπὸ τὴν νέα ἀστυνομικὴ δομὴ ἐντὸς τοῦ ΑΟ, ἀναμένεται νὰ ἐπιφέρει

δραματικές αλλαγές σὲ πληθώρα ἐπιμέρους διοικητικῶν ζητημάτων, μὲ προφανῆ συνέπεια τὴν σύγκρουση ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν ἀγιορειτικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ὀργάνων τους, τῆς νέας ἀστυνομικῆς δομῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Πολιτικῆς Διοίκησης, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργεῖ στὰ διοικητικὰ ὅρια ποὺ περιγράφονται στὸ ΝΔ τοῦ 1926.

Ἐπίλογος

Ἐπειδὴ οἱ διατάξεις τῶν Διεθνῶν Συνθηκῶν ποὺ ἔχει προσυπογράψει τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, ἔχουν **αὐξημένη τυπικὴ ἰσχὺ** καὶ ὑπερισχύουν τῶν διατάξεων τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων,

ἐπειδὴ τὸ ἄρθρο 105 τοῦ Συντάγματος ἔχει **αὐξημένη τυπικὴ ἰσχὺ** (τὸ ὁποῖο ἰσχύει καὶ γιὰ κάθε συνταγματικὴ διάταξη), τῶν κοινῶν νόμων μὴ δυναμένων νὰ ἀντιτίθενται πρὸς αὐτό,

ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρο 105 παρ. 2, “δὲν ἐπιτρέπεται καμία ἀπολύτως μεταβολὴ στὸ διοικητικὸ σύστημα” τοῦ Ἁγίου Ὁρους,

ἐπειδὴ ὁ ΚΧΑΟ, λόγῳ τῆς **εἰδικῆς διαδικασίας καὶ τοῦ εἰδικοῦ ὀργάνου καταρτίσεώς του** –ὅπως ἀναγνωρίζεται στὸ ἄρθρο 105 τοῦ Συντάγματος– ἔχει **αὐξημένη τυπικὴ ἰσχὺ ἔναντι τῶν κοινῶν νόμων**, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ τὸν τροποποιήσουν ἢ νὰ τὸν καταργήσουν,

ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρο 187 τοῦ ΚΧΑΟ, “Πᾶσα διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Καταστατικὸν Χάρτην, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ”,

ἐπειδὴ βάσει τοῦ ἁρθρου 93 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, “Τὰ δικαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ μὴν ἐφαρμόζουν νόμο ποὺ τὸ περιεχόμενό του εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὸ Σύνταγμα”,

ἐπειδὴ ἐλέγχονται ὡς **οὐσιαστικὰ ἀντισυνταγματικὲς** οἱ σχετικὲς διατάξεις τοῦ ΠρΔ22, ποὺ διαλαμβάνουν τὰ περὶ τῆς Διεύθυνσης Ἀστυνόμευσης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καθὼς ὑφίσταται **ἀντίθεση** τοῦ περιεχομένου τῶν ρυθμίσεων τοῦ ΠρΔ22 πρὸς τὸ περιεχόμενο τοῦ συνταγματικοῦ ἁρθρου 105,

ἐπειδὴ τέλος, προκύπτει πρόβλημα οὐσιαστικῆς συμβατότητας τοῦ ΠρΔ22, τόσο πρὸς τὸ ἄρθρο 105 τοῦ Συντάγματος, ὅσο καὶ πρὸς τὸ ἄρθρο 28 τοῦ Συντάγματος,

Δέον ὅπως ἀκυρωθεῖ ἡ ἐκτέλεση τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 22/2022, λόγω τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ του χαρακτήρα.

Τέλος, δίκην ἀκροτελεύτιου λόγου, ἄς ἐνθυμηθοῦμε τὴν ὁμολογιακὴ τοποθέτηση τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ -ὄχι καὶ τόσο μακρινοῦ- 1995, καὶ ἡ ὁποία εἶθε νὰ καθοδηγήσει τὶς συνειδήσεις τῶν σημερινῶν οἰκητόρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους:

Πᾶσαν προσπάθειαν, ὁποθενδὴποτε ὑπαγορευομένην ἢ προερχομένην, συρρικνώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτειακῶς κατοχυρωμένου αὐτοδιοικήτου καὶ τῆς οἰκουμενικότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους θεωροῦμεν ἄκαιρον, ἀδικαιολόγητον καὶ καταστρεπτικὴν διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὸ ὁποῖον οὕτως ἐπεβίωσε καὶ ἐμεγαλουργήσε ἐπὶ τόσους αἰῶνας. Ὅθεν ἱερὰν ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν προάσπισιν καὶ διατήρησιν αὐτῶν, χάριν καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Τὸ αὐτοδιοίκητον δὲν εἶναι ἀπλῶς μία συρραφὴ νομικῶν ὅρων καὶ διατυπώσεων, ἀλλ' ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀναχωρήσαντας ἀγιορείτας μοναχοὺς τρόπον τοῦ ζῆν καὶ τοῦ σκέπτεσθαι. Ἡ δὲ οἰκουμενικότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους δὲν εἶναι μία αὐτονομιστικὴ ἢ διεθνιστικὴ κίνησις, ὥς συγχέουν τινές, ἐπικαλούμενοι ἀνυπάρκτους «ἀντεθνικάς» ἐνεργείας, ἀλλ' ἔγκειται εἰς μίαν καθηγιασμένην ὑπὸ τῆς παραδόσεως πραγμάτων καὶ βίωσιν τοῦ μοναχισμοῦ.[6]

Ἐπιλεκτικὴ Βιβλιογραφία

Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους. 1996. *Τὸ Καθεστὼς τοῦ Ἁγίου Ὁρους*. Ἀθωνικὴ Νομοκανονικὴ Βιβλιοθήκη 1. Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Νικολακάκη, Δ. 2018. *Αἱ Κανονιστικαὶ Διατάξεις τοῦ Ἁγίου Ὁρους*. Ἱερὰ Κοινότης Ἁγίου Ὁρους Ἀθω.

Σημειώσεις:

[1] in.gr.

[2] Νικολακάκη (2018) σσ.343-5.

[3] Νὰ σημειωθεί στο σημείο αυτό, ή παντελής άπουσία στην είσαγωγή του Προεδρικού Διατάγματος, στο σημείο ρητή παράθεσης τών παλαιότερων ίσχυουσών διατάξεων, τής ύποχρεωτικής άναφοράς στο άρθρο 105 του Συντάγματος και του ΝΔ του 1926, όπως π.χ. συνέβη στον (έξ ίσου προβληματικό έξ άπόψεως άγιορειτικού αύτοδιοικήτου) ίδρυτικό νόμο 1198/1981 (ΦΕΚ Α΄238/1.9.1981) για το “Κέντρον Διαφυλάξεως τής Άγιορειτικής Κληρονομίας” (ΚΕ.ΔΑ.Κ), όπου ρητά στο άρθρο 9 παρ. 6β, γίνεται ή ύποχρεωτική άναφορά στο άρθρο 105 του Συντάγματος και του ΝΔ του 1926.

[4] Ή άναφορά στο άρθρο 105 θα άποδεικνυε ότι οί νέες διατάξεις περι τής Διεύθυνσης Άστυνόμησης του ΑΟ, λαμβάνουν ύπ’ όψιν τς ιδιαιτερότητες τής περίπτωσης του ΑΟ, σχετικά με την έλληνική έννομη τάξη, κάτι που θα σήμαινε όμως παράλληλα και την υιοθέτηση περιορισμών, π.χ. στο ζήτημα τής στελέχωσης τών νέων ύπηρεσιών (βλ. την άπαγόρευση είσόδου γυναικών στο ΑΟ, που συνεπάγεται την κατάλυση τής ισότητας άνδρών και γυναικών στην ΕΑ).

[5] Συμφώνως προς το άρθρο 4 του Προεδρικού Διατάγματος 75/2020.

[6] Ήερά Κοινότης του Άγίου Όρους (1996) σ. 16.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ-ΑΝΑΡΤΗΣΕΙΣ:

1.Έφημερίδα ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ, άρ.φύλ. 2447/12.5.2023

2.<https://orthodoxostypos.gr/%CE%B5%CF%83%CF%87%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%83-%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BD%CE%BF%CF%83-%CE%B4%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%CE%B1%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CE%BD-%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%83/>

3.ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, Όμάδα στο VIBER

4.<https://choratouaxoritou.gr/?tag=%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%E1%BF%96%CF%84%CE%B5%CF%82-%CE%BA%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B9%E1%BF%B6%CF%84%CE%B5%CF%82>

5. http://aktines.blogspot.com/2023/05/blog-post_18.html